

szczególną przydatność dla rozwoju danego rodzaju działalności, a więc stanowiący przewagę danej lokalizacji, nad innymi. Ponieważ przestrzeń województwa jest silnie zróżnicowana, różne jej części wykazują obecność różnego rodzaju potencjałów endogenicznych, które na poziomie lokalnym powodują pozytywne różnice w uwarunkowaniach rozwoju w stosunku do obszarów takich cech pozbawionych. Najważniejsze kategorie potencjałów endogenicznych to: obecność uzdrowisk – czyli rozwój wyspecjalizowanych działalności zdrowotnych na bazie wód mineralnych, obecność walorów przyrodniczych i kulturowych stanowiących predyspozycje dla rozwoju działalności turystycznych, dziedzictwo wodne na bazie Wisły (możliwość realizacji produktu turystycznego wynikającego z tożsamości wiślanej), możliwość produkcji ekologicznej żywności, możliwość rozwoju rybactwa, możliwość rozwoju innych rodzajów lokalnej przedsiębiorczości bazujących na specyficznym dziedzictwie lub tradycji danego miejsca. Wszystkie wspomniane powyżej potencjały endogeniczne zamierza się wspierać w celu tworzenia na ich bazie dodatkowych podmiotów gospodarczych, miejsc pracy, a więc także generowania dochodów dla ludności i budżetów samorządów oraz wykorzystania ich do celów promocyjnych. Odnosząc się do najważniejszych kategorii potencjałów endogenicznych, podkreślić należy wyrażoną w ustaleniach Strategii wolę wsparcia rozwoju funkcjonujących uzdrowisk, wobec których zakłada się politykę kompleksową, dotyczącą także innych istotnych aspektów oddziałujących stymulująco lub mogących zagrażać zasadniczej funkcji leczniczej w danym uzdrowisku. Kujawsko-pomorskie posiada predyspozycje dla dalszego rozwoju funkcji uzdrowiskowej, poza obecnymi uzdrowiskami. W największym stopniu możliwości te dotyczą Grudziądza, ale nie można wykluczać rozwoju funkcji uzdrowiskowej na terenie Borów Tucholskich, w rejonie Aleksandrowa Kujawskiego, w gminie Gąsawa i innych lokalizacjach. Dalsze powodzenie tych działań zależne będzie od potwierdzenia rangi walorów oraz zainteresowania ze strony inwestorów. W zakresie wsparcia turystyki za celowe uważa się prowadzenie działań we wszystkich tych lokalizacjach, gdzie obecność szczególnych walorów stwarza szansę aktywizacji gospodarczej nawet przy założeniu, że będzie to oferta tylko sezonowa. Nie bez znaczenia jest także fakt, że ogólnodostępne zagospodarowanie turystyczne użytkowane będzie także przez lokalne społeczności do celów rekreacji, aktywności fizycznej, integracji społecznej, a więc sprzyjać będzie realizacji celów społecznych rozwoju województwa. Tym samym potencjały endogeniczne przyczynić się mogą nie tylko do rozwoju gospodarczego ale także społecznego. W zakresie funkcji rolniczych należy zauważyć, że lokalnym potencjałem endogenicznym jest przede wszystkim możliwość produkcji żywności ekologicznej, produkcji ziół i przypraw oraz będących efektem lokalnego przetwórstwa, produktów spożywczych, które będą kojarzone z daną lokalizacją, mającą decydujący wpływ na ocenę atrakcyjności danego produktu. Działania mające na celu wykorzystanie potencjałów endogenicznych, nie wymagają wyodrębnienia celu operacyjnego, gdyż mogą być prowadzone w ramach innych celów służących rozwojowi gospodarstwu. Niemniej jednak, w Strategii zdecydowano się na ich wyodrębnienie dla podkreślenia faktu występowania tego typu lokalnych specyficznych uwarunkowań, które właśnie na poziomie lokalnym pozwalają na różnicowanie wsparcia dla poszczególnych samorządów gminnych, motywowane właśnie działaniem na rzecz rozwoju potencjałów typowych dla danej lokalizacji. Są to więc działania mające na celu zachowanie, wzmacnianie i promowanie indywidualnego charakteru poszczególnych miejscowości, gmin czy zespołów gmin.

Istotnym potencjałem jest tożsamość wodna, zwłaszcza „wiślacka” województwa. Może on służyć wzmacnianiu tożsamości regionalnej i być podstawą rozwoju atrakcyjnego produktu turystycznego oraz promocyjnego. Kujawsko-pomorskie przez wieki rozwijało się wzdłuż Wisły i innych szlaków wodnych, czego wyrazem są pozostałości materialnego dziedzictwa w wielu miejscowościach regionu i niematerialnego w świadomości mieszkańców, jak też działaniach samorządów wykorzystujących je dla celów promocyjnych. (Należy tu wspomnieć chociażby o formie specyficznej zabudowy świadczącej o związkach z transportem towarów rzekami, czy o charakterystycznym zagospodarowaniu hydrotechnicznym, które w Bydgoszczy i okolicach było na tyle złożone, że funkcjonuje pod nazwą Bydgoskiego Węzła Wodnego). Warto podkreślić, że w okresie międzywojennym Toruń był stolicą jedynego województwa mającego dostęp do Bałtyku, a zespół pałacowo-parkowy w Sielcu w gminie Żnin, był siedzibą admirała Józefa Unruga, legendarnego dowódcy floty polskiej Marynarki Wojennej i jednocześnie jej współtwórcy w międzywojennej Polsce. W okresie powojennym aktywnie funkcjonowała Żegluga Bydgoska, Jeziora Koronowskie i Włocławskie są znane z rekreacji wodnej. Od wielu lat prowadzi się działania na rzecz rewitalizacji dróg wodnych i przywrócenia im ich transportowego i turystycznego znaczenia; w szeregu miast zrealizowano nowoczesne mariny. W nadchodzących latach zamierza się poszerzać działania mieszczące się w szeroko rozumianym „dziedzictwie wodnym” regionu, w tym zwłaszcza wzmocnić aspekty gospodarcze i edukacyjne. Zostanie powołana Kujawsko-Pomorska Żegluga Wiślana, realizująca rejsy wycieczkowe po Wiśle, mające cel popularyzatorski (w stosunku do dzieci i młodzieży szkolnej – służący edukacji regionalnej) oraz gospodarczy (jako atrakcja turystyczna województwa). Ambicją Samorządu Województwa jest, aby w trakcie edukacji na poziomie szkoły podstawowej, każdy uczeń z terenu województwa odbył przynajmniej jeden raz rejs na Wiśle połączony z programem edukacji regionalnej.